

İsa ile yürümek

Yazar Cordell Liebrandt

Anlatılan bir hikayeye göre genç bir kadın üniversiteye gitmek istedi, ancak başvuru formunda “Bir lider misiniz?” sorusu sorulduğunda yüreğine bir acı saplandı. Hem dürüst hem de vicdanlı biri olarak, “Hayır” diye yazdı ve en kötüsünü bekleyerek başvuruyu iade etti. Sürpriz bir şekilde üniversiteden bir mektup aldı: “Sayın Başvuru Sahibi: Başvuru formlarının incelenmesi, bu yıl üniversitemizin 1.452 yeni lidere sahip olacağını gösteriyor. Sizi kabul ediyoruz çünkü en az bir takipçinin olmasının şart olduğunu düşünüyoruz.”

7 milyardan fazla insanın yaşadığı bir dünyada, Tanrı'nın krallığının Mesih'in takipçisi olacak insanlara ihtiyacı var. Sorun şu ki, Mesih'in öğrencileri olmayı kabul eden birçoğumuz lider olmaya odaklanıyoruz ve Hristiyan olarak ilk sorumluluğumuzu unutmuşuz, O'nun mütevazı takipçileri olmayı. Lider olmadan önce, bir öğrenci takipçi olarak Rab'bi yakından incelemelidir.

Mesih'i takip eden herkes, her gün dua ve Kutsal Kitap çalışmasıyla öğrenciliğin anlamını ve İsa'ya ve O'nun davasına bağlılığın neyi gerektireceğini keşfetmeye yönlendirilecektir. Öğrenci dinler ve öğrenir. Birçok şeyi görme şekli yanlış olabilir ve gerçek büyüklüğün ne anlama geldiği hakkında yeni anlayışlara boyun eğmelidir.

Dua, öğrencinin Rab'den talimat alması ve diyaloga girmesi için zaman sağlar. Ellen White, “Dua, zihnin özel bir egzersizi olmadığı takdirde ruhun gelişmesi imkansızdır”¹ diye uyarıyor. “Ayrıca, Rabbe hizmet verenlerinin, çoğu henüz sahip olmayı düşünmediğinden çok daha yüksek, daha derin, daha geniş bir deneyime ihtiyacı var. Zaten Tanrı'nın büyük ailesinin üyesi olan birçok kişi, görkemini izlemek ve görkemden görkeme değişmenin ne demek olduğunu az çok bilir.”²

Bir Kadın Hizmetleri meslektaşı, “Düşmüş insanlık olarak en derin özlemimiz, ilahi Olanla samimiyete dönmektir” diyor. “Tanrı'nın bizi tanımasını ve koşulsuz olarak sevmesini arzuluyoruz; kaybolmayı değil seilmeyi istiyoruz. Oğulları ve kızları olarak Tanrı'yla yakın bir şekilde yaşamaya hasret duyduğumuzda, hem sözlerimizde hem de eylemlerimizde İsa gibi görünmek istediğimizde, öğrenciliğe başladık demektir. İsa ile iletişim kurarken, duanın dini ruhsal disiplini, kalbimizi O'nun kalbine o kadar yakın bağlar ki, O'nu sonsuzluğa kadar takip ederiz, öğrenciliğin bedeli ne olursa olsun.”- Rebecca Turner

Öğrenci, Rab'be güvenmekte büyüdükçe, sorgulamadan itaat eder ve Rab'binin çalışmalarını aynı şekilde sürdürmeyi taahhüt eder. Başarılı, muzaffer bir Hristiyan, önce “Yol, Gerçek ve Yaşam Ben'im. Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez” (Yuhanna 14: 6) diyen İsa'nın izinden gitmek zorunda olur.

¹ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 2 (1871), p. 189.2.

² White, *Gospel Workers* (1915), p. 274.3.

Bu sabah Kutsal Kitap bölümümüzü incelediğimizde, Luka 9: 57-62’de, Mesih’in üç takipçisini ve O’nunla olan diyaloglarını öğreneceğiz. Bu üç deneyim bize Mesih’in gerçek bir öğrencisi olmanın anlamını açıklayacaktır.

⁵⁷ Yolda giderlerken bir adam İsa’ya, “Nereye gidersen, senin ardından geleceğim” dedi.

⁵⁸ İsa ona, “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu’nun başını yaslayacak bir yeri yok” dedi.

⁵⁹ Bir başkasına, “Ardımdan gel” dedi.

Adam ise, “İzin ver, önce gidip babamı gömeyim” dedi.

⁶⁰ İsa ona şöyle dedi: “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrı’nın Egemenliği’ni duyur.”

⁶¹ Bir başkası, “Ya Rab” dedi, “Senin ardından geleceğim ama, izin ver, önce evimdekilerle vedalaşayım.”

⁶² İsa ona, “Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı’nın Egemenliği’ne layık değildir” dedi.

Ayet 57: İlk durumda, hemen düşüncesiz bir dürtüsü olan kişiyle karşılaşıyoruz. Çağrılmayı beklemeden İsa’yı takip etmeyi teklif ediyor. Bu yüzden İsa, ne yaptığını bilmediği konusunda onu uyarıyor. O’nunla birlikte bir yaşamın neyi içerdiğini anlamıyor gibi görünüyor.

Ayet 59: Bu ikinci durumda, İsa zorlu görevlerle kafası karışmış bir kişiyle tanışır. İsa derhal en çekici kelimelerle bir davet uzatır: “Ardımdan gel”. Fakat bu adamın cevabı, sevdiği birinin kaybıyla karşı karşıya olduğunu gösteriyor. Eğer öyleyse, muhtemelen yas tutuyor ve babasını İsa’yı takip etmeden önce gömmek istiyor. Mesih’i takip etmek için güçlü bir zorunluluk hissettiğini ancak öncelikli olan diğer acil sorumluluklar tarafından tüketildiğini belirtti. Bu kişi hayatında kritik bir noktada. İsa’yı takip etmek için kutsal göreve uymalı mı? Dünyadaki hiçbir şeyin, ne kadar önemli olursa olsun, Mesih ile onun arasına girmesine izin verilmemesi gerektiğini biliyor.

Ayet 61: Üçüncü durumda, akıllı arkada kalan biriyle karşılaşıyoruz. “Ya Rab, Senin ardından geleceğim” diyerek İsa’yı takip etme isteğini ifade ediyor, ancak geri dönüp ailesine hoşçakal demesi gerektiğini söylüyor. Görüyoruz ki, Mesih’i takip etmenin doğru bir şey olduğunu biliyor, ama önce kendi işlerini kendi şartlarıyla tamamlamak istiyor.

Bunlar, gecikmeden İsa’yı takip etmek istememenin makul sebepleri olabilir. Kaçımız benzer mazeretler kullandık? Veya acilen hizmetlerimizi sunarız ve sonra sözümüzü yerine getirmeyiz.

Bu sabah öğrenciliğin üç yönünü ele alacağız. Önce Öğrenci Olma Çağrısı; sonra Öğrenciliğin Bedeli; ve nihayet, Öğrenciliğin Sonuçları. İsa, *çağrıya cevap vermeden önce, bedeli hesaba katmamız ve sonuçları anlamamız* gerektiği konusunda bizi uyarıyor.

“Ardımdan gelmek isteyen kendini inkar etsin, her gün çarmihini yüklenip beni izlesin” (Luka 9:23).

Öğrenci Olma Çağrısı

İlk emir olan “Ardımdan gel” yüzyıllar boyunca yankılanıyor. İsa'nın bu çağrısına cevap vermeye karar vermek, herkesin yapması gereken, en yaşamı değiştiren karardır. Fakat dünya seslerle dolu, hepsi dikkatimizi çekiyor, çoğu zamanımızı, enerjimizi ve bağlılığımızı talep ediyor. Bazılarımız için, bazı organizasyonlara katılmak, bazı değerli sebepleri desteklemek veya yeni bir trend izleme cazibesi olabilir.

Çağlar boyunca, pek çok karizmatik kişileri öğrenciler kendilerine çağırır, sözde mesihler kült izleyicileri geliştirir ve pop yıldızları büyük hayran kitlesi çeker. Oysa bu kakofoninin (ses kirliliği) arasında duyulması gereken bir ses vardır - öğrenciliğe çağrı. Birçoğu O'nu takip etme davetiyesini görmezlikten gelmeyi seçti, ancak iki bin yıldan daha önce olduğu gibi çağrı yankılamaya devam ediyor. İsa, erkekleri ve kadınları “Ardımdan gel” sözleriyle gerçek öğrenciliğine davet ediyor.

Simun Petrus ve kardeşi Andreas'ın deneyimi (Matta 4: 18-20) ilk öğrencilik çağrısını gösteriyor. İsa onları Celile Gölü'nün kıyısında balık tutarken buldu ve şöyle dedi: “Ardımdan gelin, sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.” Matta, onların derhal ağlarını bırakıp O'nu takip ettiklerini söylüyor. Bu hızlı yanıt, Yakup ve erkek kardeşi Yuhanna'nın çağrısında tekrarlanır. Hemen teknelerini ve babalarını terk ederler ve tereddüt etmeden İsa'yı takip ederler (21, 22). Mesleklerini, mülklerini ve ailelerini terk ediyorlar. *Öğrenci olma çağrısında kararsızlığa veya tereddüte yer yoktur ve derhal harekete geçilmesini gerektirir.*

Derhal her şeyi geride bırakıyorlar çünkü bir hahamı takip etmek en büyük onurdur. Bu balıkçılar, başka hahamların *çıraklığına* kabul edilmek açısından yeterli zihinsel imkan - belki de yeterli ruhsal eğilim göstermemişlerdir. Şimdi İsa'nın şunu kastettiğini anladılar, *benim öğrencilerim olmaya, benim gibi haham olmaya, ben gidince hizmetimi benim adıma devam ettirmeye layıksınız.* Mesih, halkını O'nunla yeni bir antlaşma ilişkisi içine çağırır. *Öğrenci olma çağrısı insandan değil, Tanrı'dan gelir.* Mesih erkekleri ve kadınları kendilerini inkar etmeye, haçlarını üstlenmeye ve O'nu takip etmeye çağırır. Öğrenciliğe davet, itaat çağrısı - İsa çağırıyor ve biz cevap veriyoruz.

Petrus ve Andreas gibi, İsa bizi insan tutan balıkçılar olmaya çağırıyor. İsa, birçok öğrencisini O'nu takip etmeye çağırıyor. Öğrenci gibi görünseler bile hepsi kendisini tamamen adamaya veya yeni öğrenciler yetiştirmeye istekli değiller. Bazıları Mesih'i takip ediyor çünkü O şaşırtıcı mucizeler gerçekleştiriyordu, diğerleri onun gelecekteki krallığında yüksek bir pozisyon edinmeyi umuyor, bazıları ise sadece meraktan takip ediyor.

Öğrenciliğinin Bedeli

57. Ayet, Durum # 1: Luka 9:57'deki ayeti okuduğumuzda, İsa ve öğrencilerini bir yol boyunca yolculuk ederken görüyoruz, bir öğrenci olarak İsa'yı takip etmek için gönüllü olan birisiyle karşılaşılıyorlar. “Nereye gidersen, senin ardından geleceğim” diye *düşüncesiz bir dürtü* ile söz veriyor.

İsa, adamdan O'nu takip etmesini istemedi, ancak bu adamın hizmetini bir öğrencisi olarak gönülden yapması umuduyla İsa'nın neden heyecanlanmadığını merak ediyoruz. İsa'nın 58. ayette gönüllüye verdiği cevabı dikkatlice düşünmeliyiz: “Tilkilerin ini var ve kuşların

yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yere yok.” Mesih'in bu dünyada ona sunacağı hiçbir şeyi yok. İsa, adamın cevabında aceleci olduğunu ve Mesih'i takip etmenin bedelini dikkate almadığını anlar. Rab gönüllü öğrencinin kalbini okur ve gerekli fedakarlıkları yapmaya hazır olmadığını bilir.

Öğrenciliğin bedeli, yoksul ve özverili bir yaşam için her şeyi ve herkesi terk etmektir.

İstatistikler bize, aşağı yukarı 2000 yıl önce Mesih'in ölümü ve yeniden dirilişinden itibaren, yaklaşık 43 milyon Hristiyanın şehit olduğunu, çünkü ne pahasına olursa olsun Mesih'i takip etmeyi seçtiklerini söylüyor. Bugün dünya haberlerinde bile, şehitlerin inançları nedeniyle öldürüldüğünü veya hapsedildiğini duyuyoruz.

9 Nisan 1945'te, Nazi Almanyasındaki darağaçlarına yedi erkek yürüdü. Hitler'in Nazi Rejimi'ne direnme cesareti göstermekten ve Müjde'yi savunmaktan dolayı asıldılar. Bunların arasında, en düşündürücü ve rahatsız edici bir kitap olan *Öğrenciliğinin Bedeli* kitabının yazarı Dietrich Bonhoeffer adında genç bir pastör vardı. İçinde Mesih'i takip etmenin yüksek bedeli hakkında yazıyor ve ucuz lütuf için uzlaşma tehlikesi konusunda uyarıyordu.

Ucuz lütuf kilisenin düşmanıdır, çünkü bizden hiçbir şey talep etmiyor diye yazdı. İtaat ve öğrencilik talep etmeden günahlarının affını talep eder.

Hristiyanlığın kolay olduğunu ve refah dolu bir hayata neden olduğunu düşünenler, Kutsal Kitap'taki bölümümüzün aynı bölümünde daha önce kaydedilen Mesih'in sözlerini düşünmelidirler. Luka 9: 23-25'te İsa, O'nu takip etmek istiyorsak, tüm kişisel rahatlık düşüncelerini bir kenara bırakmamızı ve günlük haçımızı almak için istekli olmamızı söylüyor. *Haçlarımızı üstlenmek ve O'nu takip etmek için günlük olarak çağrılmak öğrenciliğin bedelidir.* İsa, dünyasal zenginliği kazanıp da sonsuza dek kaybolmanın hiçbir insana faydası olmadığını ekler.

Muhtemelen, öğrenciliğin en zor yanı, dünyasal kazanç elde etmeme kavramını kabul etmektir. Bu bizim doğamıza aykırıdır. Hepimiz, kendimizi geliştirme, kendi yaşamlarımızın seyrini belirleme ve yaşamın tüm maddi konforu için çok çalışmak açısından güçlü bir istek duyuyoruz.

Öğrenciliğin bedeli, önceki varoluşumuzdan ayrılmaktır. Başka bir deyişle, Mesih'in itaatinin ilk sırada yer alması için önceliklerimiz değişecektir, değişmek zorundadır.

Martin Luther bir keresinde, “Hiçbir şey vermeyen, hiçbir şeye malolmayan ve hiçbir acı vermeyen bir din değersizdir” demişti.

Öğrenciliğinin bedelini tartışırken, Mesih'in Kendisinin bize öğrencisi olma fırsatını sağlamak için ödediği bedeli de göz önünde bulundurmalıyız.

- Öğrenci olma fırsatımız, kendisiyle dalga geçilen, aşağılanan bir yaşamı göklerin görkemiyle takas ettiği için cennetteki meleklerin övgülerine ve hayranlığına mal oldu.
- Öğrenci olma fırsatımız, İsa'ya acı ve alçakgönüllülük dolu bir yaşamla değiştirdiği cennetin görkemini ve ihtişamını verdi.
- Öğrenci olma fırsatımız, İsa'nın, Babasını ayrılık duvarıyla değiştirdiği cennetteki Babası ile birliğine mal oldu.

- Öğrenci olma fırsatımız, çarmıhta acı veren bir ölümle değiştirdiği için İsa'nın yaşamına mal oldu.

İsa kayıp olanları sever ve bizi kurtarmak için günahın bedelini ödemeye isteklidir. Bize ne kadar değer verdiğinin sebebi budur.

Öğrenciliğin Sonuçları

Durum # 2: Ayet 59'da, ikinci karşılaşma, “Ardımdan gel” çağrısı alan, muhtemel bir öğrenci ile olmuştu. İsa'yı takip etmekte istekli olan, ancak zorlu görevleri olan ve önce babasını gömmek istediğini söyleyen biridir. Çünkü babası öldüğü gün gömüleceği için, babasını gömmek için geri dönerek, oğul ve varis rolüne bağlı birçok zorunluluğun sonucu olarak İsa'yı takip etmede gecikme olabileceğini belirtmektedir.

Bu ortak yakın doğudaki deyim, “izin ver, önce gidip babamı gömeyim” deyimi, kesinlikle, babası ölene kadar çiftliğinde veya işinde yardım etmesi için bir oğul olarak yükümlülüğünü ifade eder. Tamamlanması bayağı zaman almış olabilir.

60. ayette, İsa çağırılan öğrenciye alışılmadık bir şekilde cevap verir. “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrı'nın Egemenliği'ni duyur” der. İsa belki, ruhsal olarak ölü olanların ölüleri gömmesi gerektiği anlatmak istedi. Başka bir durumda, İsa dinleyicilerine şunları söyler: “Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.” (Luka 14: 25-33). Tercüme edildiği gibi, kulağa sert gelebilir, ancak İsa, hiç kimsenin hayatımızda ilk sırada yer almaması noktasını vurgulamaktadır. *Öğrenciliğin sonucu, İsa'nın emirlerini en büyük önceliğimiz olarak kabul etmektir.*

Durum # 3: Ayet 61'de, başka bir kişi İsa'yı takip etmek istiyor ama aklı arkada kalmıştır. Geri dönüp sevdiklerine veda etmek zorundadır.

İlk bakışta adam basitçe ailesine Mesih'i takip etme kararını anlatmak ve sonra onlara veda etmek istiyormuş gibi görünüyor. Bununla birlikte, daha yakın bir çalışma, işlerini yoluna koymak için zamana ihtiyacı olacağını gösteriyor. Başka bir deyişle, önce belirli koşulların yerine getirilmesini istiyor. Hoşçakal demek için eve dönerse, diğerleri kararını olumsuz yönde etkileyebilir. Diğer insanları kendi görüşleri ile dinleme fırsatı bulacaktı. Ya da İsa'ya dönmek için çok meşguldür ve dikkati dağılmış olabilir. *Öğrenciliğin sonucu ailemizi sevmektir, ancak Tanrı'ya duyduğumuz sevgiye ve O'nun emirlerine itaat etme arzusuna müdahale etmelerine izin vermemektir.*

Pek çok insan Mesih'i takip etme arzusuna sahiptir, ancak bunu yapmak için çok fazla engel var ve bunları hiçbir zaman aşamıyorlar. Derhal İsa'yı takip etmemek için çok makul mazeret olabilir, ancak birileri veya bir şey Mesih'ten daha önemli olarak kabul edilir anlamına gelir. Sonuç olarak, Rab'be O'nu takip edeceğimizi söyleriz, sonra ona bir “AMA” ekleriz. Ya da O'nu takip etmeyi sunabiliriz ancak “İLK ÖNCE” bir şey daha yapmamız gerekir.

Çağrılanların çoğu İsa'yı takip etme sözü ile karşılık veriyor, ancak çok azı bu sözü tutuyor. Sözüme sadık kalmayı arzu edebiliriz, ama sık sık yaşamın güçlü akımları ile o

yoldan ayrılıyor. İçimizden kim bir söz verip de tam olarak onu tutmak niyetindeyken o sözleri unutmadı ki?

Aile üyeleri, onları Mesih'i takip etmekten caydırmak için duygusal baskılar kullandığından, diğer inanç sistemlerinden dönüştürülen pek çok Hristiyan kaybedilmiştir. Kutsal Kitap bu konuda çok açıktır: İnsandan çok Tanrı'ya itaat etmeliyiz.

İsa'nın sözlerinin çoğunun duyulması zordur, çünkü daima dinleyicilerinden çok şey talep ederler. İsa her zaman tüm varlığımızı ve sahip olduğumuz her şeyi ister. Eğer'ler, ama'lar ve yarım ölçekler yoktur. Sık sık, bırakmaya hazır olduğumuzdan daha fazlasını vermemiz istenir. Matta 19: 16-22'yi açalım ve zengin genç yöneticinin hikayesini okurken, Luka 9'daki yerinizi kaybetmeyin.

¹⁶ Adamın biri İsa'ya gelip, “Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?” diye sordu.

¹⁷ İsa, “Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?” dedi. “İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, O'nun buyruklarını yerine getir.”

¹⁸⁻¹⁹ “Hangi buyrukları?” diye sordu adam.

İsa şu karşılığı verdi: “ ‘Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin’ ve ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ ”

²⁰ Genç adam, “Bunların hepsini yerine getirdim” dedi, “Daha ne eksikim var?”

²¹ İsa ona, “Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle” dedi.

Elçi Matta lütuf çağrısı üzerine genç adamın üzücü yanıtını açıklamak ile devam ediyor.

²² Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

Bu hikayede, yasaya itaatkar olmak ve henüz İsa'yı takip etmemek için iki farklı olasılık olduğunu görüyoruz. *Bir öğrenciliğin sonucu, yasaya itaatkar olmak, ancak bunu her zaman Mesih ile yapmaktır.*

Luka 9'a dönün. Ayet 62'de, İsa derin bir manevi gerçeği iletme için o zamanlar yaygın olan bir deyiş kullanır. Yakından dinlemek gerekir. “Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildir.” Sabanı tutmak ne anlama geliyor? Bu meşhur ifade, bir tür iş üstlenmek veya bir görev veya sorumluluk almak anlamına gelir. Aynı zamanda, bu girişimde başarılı olmak istiyorsak, her zaman önümüze bakmamız ve asla geriye bakmamamız gerektiği anlamına gelir.

Geçmişe bakarak yaptığımız ve keşke yapmasaydık diyerek pişmanlık duyduğumuz zamanlar olabilir. Manevi bir anlamda, öğrenciliği gönülden kucaklamamız ve asla pişmanlıkla geriye bakmamamız gerekir.

Mesih, geriye bakmanın bizi Tanrı'nın Egemenliğinden diskalifiye edebileceği konusunda bizleri uyarır. Dedi ki: “Lut'un karısına olanları hatırlayın! Canını esirgemek isteyen onu yitirecek...” (Luka 17:32, 33). Lut'un karısı, melek ile ilerlemeye kararlı değildi; Kalbi hala Sodom'daydı. Geri dönüp baktığında, tuzdan bir sütun haline geldi (Yaratılış 19:26 KM).

Yakup, ileriye gitmek ve geriye bakmak arasındaki bu kararsızlığa ilişkin yorumunda, “Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab’den bir şey alacağını ummasın” (Yakup 1:8) demektedir.

Aynı şekilde, Mesih'e tüm dünyasal arzularımızla gelirsek ve Tanrı'nın birinci önceliğimiz olmasını engelleyen şeylerden vazgeçmeye istekli olmazsak, Tanrı'nın Egemenliğine uygun değiliz. Ailemize, arkadaşlarımıza ve dünyadaki zevklere bakmak yerine, ilerlemeye ve Tanrı'nın bizi yönlendirmesine izin vermeye odaklanmalıyız.

Kararsızlığımızın bir sonucu olarak, Tanrı'ya güvenmemeye başlıyoruz ve bu kendimizi cennetin krallığından diskalifiye etmemize neden oluyor. “Seni takip edeceğim, ama önce...” dediğimizde, Tanrı'ya hayatlarımızla ve mallarımızla güvenmekten korktuğumuzu gösteririz. Bunun yerine, mülklerimiz, mesleklerimiz, sosyal pozisyonumuz ve paramız gibi sonsuz bir kurtuluş sunmayan şeylere güveniyoruz.

Süleyman’ın Özdeyişleri 3:5 “RAB’ be güven bütün yüreğinle, kendi aklına bel bağlama” diyor. Acı ve yoksunluk tek başına kurtuluşa yol açmasa da, Mesih'e verdiğimiz güvene işaret ediyor.

Benzer bir fikir İbraniler'de 10:38’de bulunur: “Doğru adamım, imanla yaşayacaktır. Ama geri çekilirse, ondan hoşnut olmayacağım.” Pavlus, öğrenciliğin ancak inançla yaşadığımız zaman mümkün olabileceğini, ancak inancı ortadan kaldırırken kurtuluşumuzu kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya olduğumuzu önermektedir.

Büyük vaiz Charles Spurgeon, “Tanrı'ya güvenmek kurtuluşa yol açar, güvenmemek, O'nun tarafından kurtarılmamak anlamına gelir” dedi. *Geriye bakmak, İsa'yı gözden kaybetmek, O'na güvenmeyi unutmak ve kurtuluşu kaybetme olasılığı, öğrenciliğin bir sonucudur.*

Bu sabah, gerçek öğrenciliğin şunları gerektirdiğini gördük:

- İsa'nın çağrısına kararlı ve isteyerek cevap vermek - gecikmeye yer olmadığı için.
- İtaatla takip etmek - acı ve fedakarlık noktasında bile.
- Rab'be tamamen güvenmek ve kararsız olmadan imanla karşılık vermek.
- Rab ile ilişkimizi birinci önceliğimiz yapmak — buna günlük dua ve Tanrı’nın Sözü’nün araştırması dahildir.
- Kendimizi ileri yerine geriye bakmamıza neden olan dünyasal zevklerden mahrum etmek.

Hayat belirsiz olsa da, bu durum kesindir. Her ne biriktirirsek ve çok çabalayarak kazandığımız hiçbir dünyevi kazanç sürmeyecektir. Her şey geçicidir ve sonsuzlukta hiçbir değeri yoktur. Yükselen güneşten önce hepsi sis gibi kaybolur. Buna karşın İsa'nın bize sunduğu şey vardır-cennetteki ve yeniden yaratılan dünyadaki ebedi hayat. Bu dünyanın bize sunabileceği her şeyden daha değerli olan Tanrı’mızla aralıksız çağlar boyunca yaşayacağız.

Sonuç olarak, bugün hayatlarımızı inceleyelim ve kendimize şu zor soruları soralım:

- Hayatımda Rab'bin önüne geçen hangi konforları veya malları koyuyorum?
- Hangi ilişkiler benim için Mesih ile olan ilişkimden daha önemlidir?
- Hayatımda güvenlik ve refah için kime veya neye bağlıyım?

İsa'ya güvenmeliyiz, çünkü sevgili bir öğrenci olmanın başka bir yolu yoktur.

Bekleyen bir dünyaya vermek için sonsuz bir hakikat ve harika bir mesajla kutsandık; ve İsa'nın “Ardımdan gel” çağrısı bugün hala her birimizle alakalıdır. İyi haberi duymak için bekleyen milyarlarca insan var. Kendinizi zorlayacak mısınız, konforunuzu bırakıp, her şeyi feda edip Rab için öğrenciler yetiştirecek misiniz?

Tanrı, gerçek öğrenciliğimize olan bağlılığımıza cevap olarak, Kutsal Ruh'un dökülmesi için ciddiyetle dua ederken sizi kutsasın.

- Sebt Günü vaazının sonu -